

በስመ ኣብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ኣሓዱ ኣምላክ።
ጸሎተ ፍትሓትን ሰማዕታተ ኤርትራ

ሰብ ንሕይወቱ ኣብ ከንዲ ብጻዩ በጃ ዘሕልፍ፡ ካብዚ ዝዓቢ ፍቅሪ የልቦን፤ ዮሐ 15፡13

ኣብ ውሽጢ ቅድስት ቤተክርስቲያንና ካብ እንፍጽሞም ሃይማኖታዊ ግብርታት፡ ፍትሓትን ጸሎትን ይርከብዎም፤ ቃል እግዚአብሔር “ኣ ኣዳም መሬት ኣንተ ወትገብእ ውስተ መሬት” “ኣ ኣዳም መሬት ኢኻ” ሞት ምዃን ምዃን ከኣ ክትምለስ ኢኻ” ከም ዝብል፡ ብምኽንያት ኃጢአት፡ ሞት ናብ ዓለም ኣተወ፤ ስለዚ ኸኣ እቲ ኸሉ ሥጋ ዝለበሰ ዘበለ ይመውት፤ እዚ ኸይኑ ግና ኣብ ሓንቲ ሃይማኖት፡ ብጥምቀት ካብ እግዚአብሔር ናይ ጸጋ ውሉድነት ዝረኸቡ ናይ ክርስቶስ ቤተሰብ ብሞት ሥጋ ምስ ዝጸውዑ እዚ ሞትዚ ኣይ በጽሖምን፤ ብመሠረት ሥርዓት ቅድስቲ ቤተ ክርስቲያን ጸሎተ ፍትሓት ይበጽሖሎም፤ ተዝካር ውን ይግበረሎም፤ ኣብዚ ጽሑፍ እዚ ብዛዕባ መንነት ሞት ገለጽና ብዛዕባ ፍትሓትን ተዝካርን ከነንብብ ኢና።

ሞት፡ ንሞት ብዘታን ሊቃውንት ብዝተፈላለዩ ኣገላልጻ ይትርጉሙዎ፤ ነዚ ጽሑፍ እዚ ኸነዳሉ ኻብ ዝተበገሰናሉ ዕላማ መሠረት ብምግባር ከምኡ ውን ኣዳ ሓይ ሰባት ጸሎተ ፍትሓት ከምዘየድሊ ስለ ዝሓሰቡ ንሞት ኣብ ክልተ ኸፈልፍ ክንርእዮ ኢና።

1. ሞተ ሥጋ፡ ነፍሲ ኻብ ሥጋ ምፍላይ ማለት እዩ፤ ወዲ ሰብ ካብ ኣርባዕተ ባሕርያተ ሥጋን ካብ ሠለስተ ባሕርያተ ነፍስን “ንግበር ሰብኣ በኣርኣያነ ወበኣምሳሊ” “ብመልክዕና ከም ምስልና ሰብ ንፍጠር” ብዝብል ናይ ቅድስት ሥላሴ ቃል ከም ዝተፈጥረ ዝተፈልጠ እዩ፤ ዘፍ.፩ : ፳፮ / 1፡-26/፤ ኣብ ገነት ንዘለዓለም ሕይወት ኮይኑ ንኺገብር ዝተፈጥረ ወዲ ሰብ፡ ሕጊ እግዚአብሔር ብምጥሓሱ ንሞት ሥጋን ነፍስን ግዙእ ኪኸውን ተገደደ፤ ነፍሲ ናብ ናይ ጽድቂ ወይ ናብ ናይ ኮነኔ ዓለም ክትከይድ ከላ፤ ሥጋ ድማ ኸሳዕ ዕለተ ምጽኣት ፈሪሱን በስቢሱን ዝጸንሐ ኮነ፡ “መኑ ሰብኣ ዘየሐዩ ወኢይፊእያ ለሞት” “ሰብ ኮይኑ ንሞት ዘይርእያ መንዩ፤” ከምዘበለ / መዝ. ፲፱፡ ፱፤ ፲፱፡ 89፡-48/ ። ካብ ኣዳምን ሔዋንን ጀሚሩ እቲ ኸሉ ሥጋ ዝለበሰ ዘበለ ሞት ይረኸቦ እዩ፤ “ነፍሲ ውን ናብቲ ወሃቢኣ እግዚአብሔር ከይተመልሰት፡ ብመዓልቲታት ንእስነትካ ንፈጣሪኻ ክክር” ዝብል ቃል ጥበበኛ ሰሎሞን ውን ነዚ እዩ ዘረጋግጸልና። መዝ. ፲፱፡ ፯/12፡-7፡ ሮሜ. ፮፡ ፳፩/ 5፡-21፡ ፮፡ ፳፫ / 6፡-23፡ ገላ. ፮፡ ፳ / 6፡8/።

2. ሞተ ነፍስ፡ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ንናይ ዘለዓለም መቐዳዕቲ፡-ሞተ ነፍስ ይብልዎ፤ “ሰባት ይሞቱ ፍርዲ ኸኣ ተመዲቡ ኣሎ” ከምዝብል ጽቡቕ ሃይማኖትን ጽቡቕ ግብርን ኣጣሚሮም ዝነበሩ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ይወርሱ፤ ዕብ. ፱፡ ፳፯/9፡27፤ ራእ. ፳፩፡ ፯/21፡7/እዚ ኸኣ ሞት ቅዱሳን “ሞቶሙስ ለጻድቃን ሕይወቶሙ ውእቱ” “ንጻድቃን ሞቶም ሕይወቶም እዩ” ከም ዝብል ቅዱስ ያሬድ፤ ብኣንጻሩ ግና ኸይኣመኑ፡ ከይተጠምቁ፡ ሃይማኖትን ጽቡቕ ግብርን ከየማልኡ፡ ትሩፋት ዘይብሎም (ኃጥኣን) ካልኣይ ሞት ኣብ ዝተባህለ ንዘለዓለም ኣብ ባሕሪ ሓዊ (ገሃነም እሳት) ይኣትዉ፤ ማቴ. ፳፭፡ ፴/ 25፡ 30፤ ገላ. ፮፡ ፳ / 6፡8/። ትርጉምን ኣድላይነትን ጸሎተ ፍትሓት

ፍትሓት ዝብል ቃል “ፈትሐ” ካብ ዝብል ናይ ግእዝ ግሲ ዝወፅእ ኸይኑ፡ ትርጉሙ ኸኣ “ምፍታሕ” “ምልቃቕ” ማለት እዩ፤ ኣብ ውሽጢ እምነትን ሥርዓትን ኣርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን፡ ዝጽለየሎም ሥርዓተ ጸሎት፡ ጸሎተ ፍትሓት ክበሃል ከሎ፡ እዚ ጸሎት ዝምርሓሉ መጽሐፍ ከኣ መጽሐፈ ግንዘት ይበሃል።

ምእንቲ እቶም ብሞት ዝተፈልዩ ምእመናን (ኣመንቲ) ምጽላይ ካብ ትምህርቲ ቕዱሳን ነቢያትን ቅዱሳን ሓዋርያትን ዝወረሰናዮ እዩ፤ ነቢይ ኤልሳዕ ነቲ ዝሞተ ሰብ ሹብዓተ ጊዜ ደጋጊሙ ምጽላዩን ነቲ ዝሞተ ምትንሣኡን ብሞት ንዝተፈልዩ ኸንጽልየሎም ከምዝግባእ መርትዖ እዩ። 2ነገሥ. ፱፡ ፲፱-፲፱፤ 4፡32-35/። ኣብ መጽሓፈ ሲራክ ንዝሞተ ሰብ ጸሎት ጥራይ ዘይኮነስ ተዝካር ክግበረሉ ከምዝግባእ ውን ተጻሒፉ ኣሎ / ሲራክ. ፲፱፡ ፲፮ 38፡16 ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ ብሞተ ሥጋ ንዝተፈልዩ ሄኔሲፎሩ ከም ዝጸለየሉ “እግዚአብሔር ንቤት ሄኔሲፎሩ ምሕረት ይሃብ! . . . በታ መዓልቲ እቲኣ ኻብ ጐይታ ምሕረት ምእንቲ ኸረከብ እግዚአብሔር ይሃብ” ብምባል ገሊጹ ኣሎ፤ እዚ ኸኣ ምእንቲ ዝሞቱ ሰባት ምጽላይ ከም ዝግባእ ይምህረና፤ ቅዱስ ጳውሎስ “ከምቲ ኣነ ንክርስቶስ ዝመስሎ ዘሎኹ፡ ንስኻትኩም ከኣ ንኣይ ምሰሉ።” ኢሉ ኣሎ’ም ካብኡ ንመሃር፤ 2ጢሞ. ፩፡ ፲፮-፲፰ / 1፡16-18፡ 1ቆሮ. ፲፮፡ ፩ / 11፡1/፤ ትምህርቲ ሓዋርያት ኣብ ዝኸነ ዲድስቅልያ ውን “ንሙታን ብትግሃት ጸልዩሎም” ኢሎም ኣቦታት ዝኣዘዘዎ ትእዛዝ ዝተጻሕፈ ኪኸውን ከሎ፡ ቅዱስ ዮሐንስ ኣፈወርቅ ኸኣ “ንዝሞተ ሰብ ከንረድኡ ንኸእል ብጸሎት እዩ” ኢሉ ምሃሩ እዩ፤ ዲድ. ፲፱፡ 34/ “ወከማሁ ይትቤዘውዎ ለነፍስ ጎጥእ ለእመ ገብሩ ተዝካሮ በመሥዋዕተ ቍርባን፡ ወያሥተፊሥሕዎ ለነፍስ ጻድቅ፡ በገቢረ ተዝካሩ በንጹሕ መሥዋዕት ወበቍርባን፡ ወበማዕጠንት፡ ወበምጽዋት ከመ ይትዐሠይ ዘአዕረፈ በጸሎተ ዚኣክሙ፡ ወከመ ይንሣእ ዘዐይን ኢርእዩ፡ ወእዝን ኢሰምዐ፡ ወውስተ ልበ ሰብኣ ዘኢተሓለየ፡ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቕርዎ፤ ዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም፡ እንተ አስተዳለወ ለእለ ያፈቕርዎ፡ ወዘንተ ነገርኩክሙ ከመ ትዘከሩ ኣኃዊክሙ በገቢረ ተዝካሮሙ ለአበዊክሙ፡ ወለበጽክሙ፡ ወለኣኃዊክሙ፡ ወኢትበሉ ከመ ሕዝበ ኣረሚ ምንተ ይበቍሦሙ እምድነረ ሞቱ፡ ወዘንተስ ይብሉ እለ ኢየሱስ ክትንሣኡ ምዉታን፡ ወአልበሙ ተስፋ ለድኒን/ ክትርጎም ከሎ “ንነፍስ ኃጥእ መዘከርታኡ ብመሥዋእቲ ቁርባን ገይሮም ይብጀውዎ ብንጹህ መዘከርታን መስዋእቲ ቁርባን ማዕጠንት ጌሮም ንነፍሲ ጻድቅ የሓጉስዎ እዚ ድማ ኣቲ ዝዓረፈ ምእንቲ ብጸሎትኩም ከሕንስን ዓይኒ ዘይረኣዩን ዕዘኒ ዘይሰምዓቶን ኣብ ልበ ሰብ ዘይተሓሰበ እግዚአብሔር ንፈተውቱ ዘዳለዎ ክቅበል፤ ንሳ ድማ ኢታ ንዘፍቅርዎ ዘዳለዎ ሕይወት እያ ምእንቲ ንኣሕዋትኩም ኣበታትኩምን ብጸሎትኩምን መዘከርታ ብምግባር ክትጽውዕዎም እዩ፤ ንስኻትኩምሲ ከምቶም ሕዝቢ ኣረሚ ድሕሪ ሞቶም ንፍትሓት እንታይ ይጠቅም ኣይትበሉ፤ እቶም ትንሣኤ ሙታንን ተስፋ ድሕነትን ዘይብሎም ግና ፍትሓት የለን ይብሉ። ቀሌ. ሜንጦስ ምዕ 12፡69

ከምኡ ድማ ቅዱሳን ሓዋርያት ኣብ መጽሓፈ ዲድስቅልያ ፲፱፡ / ቅዱሳን ሊቃውንት ፫፻፲፰ ነዚ ጠቂሶም ከኣ ኣብ ፍት/መን/ኣን/፳፪ “ተጋብኡ እንክ ዘእንበለ ሀኬት ውስተ ቤተ ክርቲያን፡ ወኣንብቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕለ እለ ኖሙ፡ ጻድቃን፡ ወስማዕት፡ ኣኃዊክሙ

እለ አዕረፉ ፡ ወግብሩ ሎሙ አኩራት ቀረባን ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ ከቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ብዙይ ትህኪት አብ ቤተክርስቲያን ተኣከቡ፤ ስለ እቶም ንኣምላኽ ኣሚኖም ዝሞቱ ፤ ብክርስቶስ ኣሚኖም ዘዕረፉ ዳድቃንን፡ ሰማዕታትን ኣኅዋትኩም፡ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ኣንብቡ፤ ቅዱስ ሥጋኡን ክቡር ደሙን ብምስጋና ኣብ ቤተክርስቲያን ኣዕርጉሎም” ኢሎም ኣዚዘሙና ከምዘለዉ ጸሎተ ፍትሓት ማለት ምእንቲ ዝሞቱ ዝግበር ጸሎት እዩ።

1. ኣገልግሎት ጸሎተ ፍትሓት

ብኣቦታት ካህናት፡ ብመጽሐፈ ግንዘት ዝምራሕ ጸሎተ ፍትሓት ሃይማኖታዊ ግብርታት ዝግለጹ ሥርዓት እዩ። ንኣብነት

ሀ. ጸሎተ ፍትሓት መማኅፀንን ምሕረት ዘውህብን ጸሎት እዩ፤

ንጸሎተ ፍትሓት ዘብጽሑ ሥልጣነ ክህነት ዘለዎም ኣቦታት ካህናት እዮም፤ “መሓራ እግዚአ ለነፍስ ገብርከ /አመትከ/ .

እገሌ” ብምባል ንነፍሲ እቲ ምወት ምሕረት ይልምኑ፤ ብሃይማኖትን ብሥነ-ምግባርን ክነብር ከሎ ነፍሲ ንንስሓ ከይበጽሐ ዝዘንግዖ ኃጢአት ሞተ ነፍስ ከየምጽአሉ፡ ምሕረት ንኸረከብ ይሓቱሉ፤ “ፍቱሕ ይኹን” ብምባል ብክህነቶም ይጽልዩ፡ ጐይታናን ኣምላኽናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ “ኣብ ምድሪ ዝፈታሕክም ኣብ ሰማይ ፍቱሕ ኪኸውን እዩ . . .” ብምባል ንካህናት ብዘሃቦ ኣምላኽዊ /ዘይሰዓር/ ቃል-ኪዳን መሠረት፡ ጸሎተ ፍትሓት ዝበጽሑሉ ሰብ ኣብ ሰማይ ፍቱሕ ይኸውን፤ ማቴ.፳፰፡፲፬/28፡19፤ ፲፰፡፲፰/18፡18 እዚ ኸአ እስራኤላውያን ንቐጽሪ ግንቢ ኢያሪኮ እናጸለዩ ሹብዓተ ጊዜ ምስ ዘሩዋ እቲ ጽኑዕ ቀጽሪ ፈረሱ ወዲቐ እዩ።

ኢያ.፯፡፭ /7፡5/። ካህናት ሓዲሽ ኪዳን ውን ጽንሐሕ ኒዞም እናዓጠኑ “በከመ ኣንህልክ ቅድመ ጥቅማ ለኢያሪኮ በእደ ኢየሱ ገብርከ ከማሁ ኣንህል ጥቅመ ኅጢአትየ ወኃጢአተ ከሉ ሕዝብከ” “ ከምቲ ኣቐዲምካ ብኢድ ኢየሱ ባርያኻ ግንቢ ኢያሪኮ ዘፍረስካ፡ ከምኡ ኸአ ግንቢ ኃጢአተይን ኃጢአት ሕዝብኻን ኣንህል {ኣፍርስ መሓር} እናበሉ ይጽልዩ።

ለ. ጸሎተ ፍትሓት ሓዘን ዝግለጹሉን ሥርዓት መፋነውን እዩ፤

ቅድስት ቤተክርስቲያን ንምእመናን ብምሥጢረ ጥምቀት ናይ እግዚአብሔር ውሉድነት ብምሃብ ከምዝተቐበሉቶም፡ ኣብ ዕለተ ሞቶም ውን ኃዘና ብምግላጽ ብጸሎተ ፍትሓት ተፋንዎም፤ ቅዱሳን ሓዋርያት ንሬሳ ጣቢታ ሓፂቦም ኣብ (ደርቢ) ከም ዘንበርዎ፡ ቤተ ክርስቲያን ውን ክብሪ ሬሳ ብጸሎተ ፍትሓት ትገልጽ/ግብ. ሐዋ.፱፡፴፯ /9፡37/፤ ከምቲ ጐይታናን ኣምላኽናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ኣልዓዛር ብምጣቱ ንብዓቱ ዘፍሰሰ መጽሓፍ ቅዱስ ይምስክር እዩ፤ ቤተ ክርስቲያን ውን ንደቃ ዘለዋ ፍቕርን ኣኸብሮትን ብጸሎት ካህናት ትገልጽ፤/ዮሐ.፲፩፡፴፯ /11፡-36/፤ኣብ መጽሓፈ ግንዘት ውን ክርስቲያን ሓዘኑ ጸሎተ ፍትሓት ብምብጻሕ ብድኅነት ቃል እግዚአብሔር ምእማኑ ኪገልጽን ብኸያቱ ውን ብልክዕን ብሥርዓትን ሠለስተ ጊዜያት ጥራይ ኪኸውንን ከምዝግለጸ ተኣዚዞ ኣሉ፤ ካብዚ ወፃኢ ግና ሓዘን ወይ ብኸያት ዘይግባእ ሥርዓት ምዃኑ ቤተ ክርስቲያን ትምህር።

ጥጡሕ ኩነታት ምፍጣር፡ ምእመናንን ካብ ቤተሰብም ብሞት ምስ ዝፍለዩም ኣቐዲሞም ብመንገዲ መምህራን ንሥሓኦም ንቤተ ክርስቲያን ክፍልጡን በዚ ዕለት ጸሎተ ፍትሓት ከምዝበጽሑ ኪገብሩን ይግብኦም፤ ብዝበለጸ ውን ኣብ ቤት ሓዘን፡ ኣውያት. . . ከይህሉ ምግባርን ጥጡሕ ቦታ ምድላውን ክዘንጋዕ ዘይብሉ እዩ።

ንዝጽለ ጸሎት ኣተኩሮ ምሃብ፤

ጸሎተ ፍትሓት ከምዝበጽሑ ምግባር ምእመናን ብቻል እግዚአብሔር ናይ ምእማኖም መግለጺ እዩ፤ ብዝግበር ሥርዓተ ጸሎት ምሕረት ነፍሲ ከምዝርከብ ብምእማን ካብ ተስፋ ምቕራጽን ካብ ዘይግባእ ሓዘንን ተፈልዮም ንዝጽለ ጸሎት ኣተኩሮ ክህቡ ይግባእ። ሕዝብ እግዚአብሔር ኣብ ጊዜ ሓዘን ካብ ዘይግባእ ፍጻሜታት መግለጺታት ሓዘን ክርኅቕ ኣለዎ፤ ንኣብነት ምህራም ኣፍልቢ፡ ምብሕጫር ገጽ፡ መግቢ ኸይትበልዕ ምውሳን፡ ኣልቃሲ ጸዊዕኻ ምልቃስን ንእኡ ዝመስል ካልእን ክገብር ኣይግባእን፤ “ግናኸ፡ ኣኅዋተይ፡ ከምቶም ተስፋ ዘይብሎም ካልኣት ምእንቲ ከይትሓዘኑ፡ ብዛዕባ እቶም ዝሞቱ ክትፈልጡ እደሊ ኣሎኹ፤” ብምባል ከምዝተጻሕፈ ኣብ ነፍሲ ወከፍ ሕዝን ተስፋ ናይ ምቕራጽ ዚገልጽ ሓዘን ኪህሉ ኣይግባእን፤ 1ተሰ.፱ ፡፲፫ /4፡13/፤ ዝያዳ ግና ሓዘንካ ብሥርዓት ምግላጽ የድሊ።

ፍትሓት ዝግብኡ መን እዩ፤

ጐይታናን ኣምላኽናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ መዋዕለ ስብከቱ “ንመንፈስ ቅዱስ ዝጸረፈ ኃጢአቱ ኣብዛ ዓለም እዚአን ኣብታ ትመጽእ ዓለምን ኣይኅደገሉን እዩ” ብምባል ዝተዛረበ ቻል እንተ’ስተውዒልናዮ ኣብታ ትመጽእ ዓለም/ብዓፀደ ነፍስ/ ምሕረት ዝረከብን ዘይረከብን ምህላዉ የረጋግጻልና፤ በዚ መሠረት ኣብ ክሕደት ዝነበረ፡ ንገዛእ ነፍሱ ባዕሉ ዘጥፍኡን ጸሎተ ፍትሓት ዘይበጽሑሎም ክኸውን ከሎ፡ ኣብ ሃይማኖትን ኣብ ሥነ-ምግባርን ንዝነበረ ዝበጽሑሉ ጸሎት ግና ኣብታ ትመጽእ ዓለም ምሕረት ንኸረከብ መማኅፀኒ ምዃኑ ከነስተውዕለሉ ይግባእ።

ቅዱስ ዮሐንስ ኣብ መልእኽቱ ሞት ዝግብኡ ኃጢአት ዝበሎ ኣብ ላዕሊ ዚተጠቐስ ዓይነት ኪኸውን ከሎ፡ ሞት ዘይግብኡ/ሞተ ነፍስ/ኃጢአት ዘለዎ ድማ ቀና ከይፈጸመ ንዝሞተን ንእኡ ዝመስልን ኪኸውን ከሎ ብጸሎት ካህናት ምሕረት ከም ዝሕተተሉ ዘረጋግጽ መልእኽቲ እዩ፤ 1ዮሐ.፭፡፲፪ /5፡16/፤ ኣብ መጽሓፈ ግንዘት ውን “ኣብ ጊዜ ፍትሓት፡እቲ መዋቲ፡ዳድቕ እንተ ኾይኑ መላእክት የመስግኑ፡ ኃጥእ እንተ ኾይኑ ድማ ይልምኑ” ብምባል ኣቦታት ጽሑፎም ኣለዉ ፤ ኣብ ፍትሓ ነገሥት ንገዛእ ርእሱ ዘጥፍኡ ፍትሓት ከይግበረሉ ኪእዝዝ ከሎ፡ ኣብ ሃይማኖትን ኣብ ሥነ-ምግባርን ዝነበረ ግና ፍትሓት ኪግበረሉ ከምዘለዎ ኣብ ሲኖዶስ ሓዋርያት ውሳኔ ምእዛዙ የረጋግጻልና፤ /ፍት.ነገ. ኣን.፳፪ /22/። ከምኡ ውን ብርሃን ዓለም ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ “ኢተኣምሩ ኑ፡ ከመ 0ማዕያን ኢይፊኤይዎ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ኢያስሕቱክሙ ኢ ዘማውያን፡ ወኢ እለ ያጠዕወ፡ ይኡብሱ በነፍስቶሙ ወኢ እለ የሐውሩ፡ ወኢ እለ የሐውርዎሙ፡ ወኢ ሰራቕያን፡ ወኢ ተዓጋልያን፡ ወኢ ሰካርያን፡ ወኢ ጸዓልያን፡ ወኢ ኃያድያን፡ ወኢ ወርሰዎ

ለመንግሥተ እግዚአብሔር፤/ ዓመጽ፣ ገመንግሥተ እግዚአብሔር ከም ዘይርእይዎ ዶ ካይትፈልጡን ኢኹም፡ ዘማውያን፡ መምለኸቲ ጣዖት፡ ግብረ ሰዶም ዝሰርሑ፡ ግብረ ሰዶም ዘስርሑ፡ ሰረቅቲ፡ ሰኽራማት፡ ከተርቲ፡ ተጻራፍቲ፡ ኣየስሕቱኹም እዚኣቶም ከሎም መንግሥተ እግዚአብሔር ኣይወርሱን እዮም፤” ሮሜ፡ 6፥9-10 ከምዝበለ ፍጹም ንተረርቲ ልቢ፡ ንንሰሓ ዝፈንፈኑ፡ ዘማውያን፡ መምለኸቲ ጣዖት፡ ሰረቅቲ፡ ከተርቲ ብሕጽር ዝበል ቅዱስ ኣትናቴዎስ ንምስቱ ከለባት ኢሉ ገሊጽዎም ዘሎ እዩ፡ ነዚኣቶም ኃጣውእ ዝፍጽሙ ሰባት ፍትሓት ዝበሃል ኣይግበኦምን ከምኡ ውን ኣይግበረሎምን እዩ።